

ת"פ 57813/01/15 - מדינת ישראל נגד עבד אלרזק נתשה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 57813-01-15 מדינת ישראל נ' נתשה

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

עבד אלרזק נתשה ע"י עו"ד גבי טרונשווילי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים. על פי עובדות כתב האישום, ביום 28.6.2014 הסיע הנאשם במכונית מסוג "פורד טרנזיט" 17 תושבי שטחים ללא אישורי שהייה בישראל.

הודאת הנאשם נתנה ללא כל תמורה או התחייבות מצדה של המאשימה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת העבירה בה הורשע הנאשם, פגיעתה בערכים מוגנים ורמת הענישה אשר נקבעה לגביה בפסיקתו של בית העליון. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשם שם דגש על נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן העדר הרשעות קודמות, גיל צעיר וקבלת אחריות למעשים. עוד טען, כי תסקיר שירות המבחן שהוגש אינו מלא, ועל כן סבר כי יש מקום להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים. לענין העונש, עתר ב"כ הנאשם להשית עליו עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות.

הנאשם אמר כי הוא מצטער על מעשיו והבטיח לא לשוב עליהם.

מתחם העונש ההולם

חומרת מעשיו של הנאשם ברורה. הנאשם הסיע בשטח המדינה שבעה עשר תושבי שטחים אשר אינם מורשים לשהות בה. המעשים פגעים בריבונותה של המדינה ויוצרים סיכון בטחוני ברור - הנאשם אינו יודע מיהם הנוסעים אותם העלה על רכבו והאם למי מהם היתה כוונת זדון. וככל שגדול מספרם של השוהים אותם מסיע אדם, כך גדל הסיכון שאחד מהם נכנס לישראל למטרה פסולה.

ונפסק בנסיבות דומות מאוד (ע"פ 617/15, מונתסר):

עמוד 1

יא. המערער הורשע בעבירות חמורות הכוללות הסעת שוהים בלתי חוקיים בניגוד לחוק, ובאופן שמהווה סכנה הן לציבור הרחב הן ללקוחותיו. בית משפט זה חזר ואמר, כי חטאם של המסייעים גדול מחטאם של השוהים הבלתי חוקיים, שכן הראשונים חוטאים ומחטיאים את הרבים (רע"פ 1441/14 חמיס נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); רע"פ 3173/09 פארגין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2009)). בע"פ 2784/13 מדינת ישראל נ' חמדי [פורסם בנבו] (2013) (שם הושתו 20 חודשי מאסר) נאמר כלהלן (פס' יא לפסק דיני):

...

ואכן, אדם המסייע רכב עמוס בשוהים בלתי חוקיים פוגע בבטחון המדינה, ומסייע ביצירת תשתית לפעילות חבלנית (רע"פ 3674/04 סאלם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פס' 12 לפסק דינו של המשנה לנשיאה חשין (2006)); ונזכור כי גם אם אין בכוונת המסייע לגרום נזק בטחוני, לעולם אינו יכול לדעת בודאות מי כל נוסעיו, ומה זומם מי מהם. זאת בנוסף לסיכון התעבורתי הכרוך בהסעת 23 אנשים ברכב שאינו ערוך לכך.

יב. המערער ציין בערעורו, כי העונשים שהוטלו עליו חורגים במידה רבה ממדיניות הענישה המקובלת. עיון בפסיקה אינו מאפשר להלום טענה זו. הזכרנו את עניין חמדי. נזכור עוד, כי בע"פ (י-ם) 4504/09 מדינת ישראל נ' סלימה [פורסם בנבו] (2009), קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה וגזר 15 חודשי מאסר בפועל על צעיר, ללא הרשעות קודמות, שהסיע 25 שוהים בלתי חוקיים. די במקרים שהוזכרו להראות, כי שבעת חודשי המאסר בפועל שהוטלו על המערער אינם חורגים ממדיניות הענישה המקובלת.

ר' עוד לענין רמת הענישה הנוהגת בעבירות דומות עפ"ג 16957-03-12, סרחאן ועפ"ג 6481-10-12, קאסם, שניהם של בית המשפט המחוזי בירושלים.

אציין, כי גם האמירה בדבר הסיכון התעבורתי יפה לעניינו. הנאשם הסיע לא פחות מ-17 נוסעים במכונית המיועדת להוביל עד עשרה נוסעים (ר' ע' 5 לפרוטוקול ישיבת יום 14.4.16, ש' 27). במובן זה, חסד נעשה עם הנאשם בכך שלא יוחסו לו גם עבירות תעבורה הנלוות לעבירת הסעת השוהים.

לאור כל אלה, מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם הוא מאסר בפועל, לריצוי ממש, לתקופה שבין ששה חודשים ועד שנה וחצי.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1990. רווק. אין לחובתו הרשעות קודמות. בעת ביצוע העבירה היה כבן 24.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם עובד באופן מסודר ומגלה יציבות בחייו. אני ער לאמור בתסקיר, כי נאשם קיבל אחריות חלקית למעשיו. עם זאת, התסקיר לא פירט למה הכוונה והתקשיתי לתת לאמירה זו משקל. במובן זה, יש טעם בהערת ב"כ הנאשם ביחס לתסקיר.

המלצת שירות המבחן היא להשית על הנאשם עונש של"צ.

דין והכרעה

מרבית השיקולים פועלים לזכות הנאשם: מדובר באדם צעיר יחסית, ללא הרשעות קודמות, אשר הודה במיוחס לו וקיבל אחריות למעשיו.

לאור אלה, אעמיד את ענשו על הצד הנמוך, גם אם לא על הצד התחתון, של מתחם העונש ההולם.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שבעה חודשי מאסר בפועל. תחילת ריצוי העונש ביום 7.8.16.

ב. שלושה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב עד השעה 9:00 במתקן המעצר במגרש הרוסים בירושלים עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ח' סיוון תשע"ו, 14 יוני 2016, במעמד הצדדים.